

Opinia
o ratyfikacji Konwencji nr 170 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa
przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy, przyjętej w Genewie dnia 25
czerwca 1990 r. (druk senacki nr 838)

Konwencja ma zastosowanie do wszystkich gałęzi działalności gospodarczej, w których używa się substancji i preparatów chemicznych, przy czym przewiduje możliwość wyłączeń na zasadach w niej określonych. Konwencja reguluje materię dotyczącą bezpieczeństwa używania substancji i preparatów chemicznych, w tym system ich klasyfikacji, oznakowanie, treść karty charakterystyki, obowiązki dostawców substancji i preparatów chemicznych. Reguluje także obowiązki pracodawców oraz pracowników związane z używaniem substancji i preparatów chemicznych (oznakowanie, przestrzeganie zasad przenoszenia substancji i preparatów, ochrona pracowników, kontrola oddziaływania i usuwanie substancji i preparatów chemicznych, informowanie i szkolenie pracowników dotyczące postępowania z niebezpiecznymi substancjami i preparatami chemicznymi).

W polskim systemie prawnym zakres przedmiotowy Konwencji odpowiada uregulowaniom zawartym w ustawach:

- z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84 z późn. zm.),
- z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.),
- z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671),
- z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 z późn. zm.),
- z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638 z późn. zm.).

Uregulowania materii objętej Konwencją realizują także akty wykonawcze do w/w ustaw, przede wszystkim rozporządzenia do ustawy o substancjach i preparatach chemicznych oraz do Kodeksu pracy.

Zważywszy, że Konwencja dotyczy praw i obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji oraz spraw uregulowanych w ustawach, powinna podlegać ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie (art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP).

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Bożena Langner